

Heroja Šaranoviča 27
2000 MARIBOR

Govor predsednika OZVVS Maribor dne 16.03.2018 v Pekrah

Spoštovane veteranke in veterani! Najprej vam prisrčen pozdrav in zahvala za vašo udeležbo na naši letošnji Letni konferenci. Lepo pozdravljeni tokratni dobitniki priznanj OZVVS Maribor ter Zveze VV Slovenijo, torej tisti, ki ste v lanskem letu oziroma vsa ta zadnja leta s svojimi dejanji in delom dali svoj odločilni pečat pri razvoju našega združenja. Posebej še pozdravljam predstavnike Energetike Maribor, javnega podjetja Mariborski vodovod ter KS Kamnica, g. Javka iz Zaščite in reševanja, kjer danes gostujemo, predstavnike naše 72. Brigade SV ter predstavnike Vojaških šol iz Maribora. Pozdravljam naše zveste pevke iz ansambla Kresnice, ki nas spremljajo že vsa leta pri vseh naših slavnostnih dogodkih. Lep veteranski pozdrav našemu predsedniku Vladotu Lipiču, ki si je vzел čas in nam prišel prisluhniti.

In nazadnje, kaj bi na naših proslavah brez našega stalnega gosta in spremljevalca, podžupana MOM Zdravka Luketiča, ki nam daje moralno podporo pri našem delu. Prisrčno pozdravljen!

Vsem izrekam toplo dobrodošlico med nami!

Sedaj pa bi prosil, da vstanemo in se poklonimo spominu na vse tiste, ki so padli med našo vojno in tiste, ki so za zmeraj zapustili naše veteranske vrste! Slava jim!

Prosim, da izvolimo sedaj predsedstvo, ki bo vodilo našo Letno konferenco!

Za predsednika predlagam g. Bruna Kremavca, za dva člana pa...

Pravijo, da smo veterani ena od redkih moralnih avtoritet in vest te države, kjer vse tiste negativnosti, ki nastajajo v demokratičnih državah in jih modra vodstva teh držav vzdržujejo na minimumu, pri nas preraščajo v državne zakonitosti, katere financirajo državne banke ob stalni podpori nekaterih medijev, ki z leporečjem uspavajo državljane in ob varovanju in asistenci tretje veje oblasti, ki se nikakor ne more pohvaliti, da njihova boginja pravice rimska Justicija z zavezanimi očmi in z golim mečem pravično tehta svojo pravico. Zadnja branjevka na tržnici bi ugotovila, da je z »vago« ali pa z v belo oblečeno boginjo nekaj narobe. In veterani vojne za Slovenijo, prav tisti, ki smo leta 1991 tiščali svoje betice pred cevi agresorske vojske, ob tem molčimo in smo zadovoljni s tem kar nam ta oblast nudi oziroma ponuja. Marsikdaj slovenska Justicija udari z mečem v prazno ali pa zadene napačnega. Zato tudi plačujemo velike vsote oškodovancem, ki jim jih prisodi neka drug morda manj zaslepljena Justicija. Zadnji dogodki dajejo upanja tudi tu.

Jakta alea est. Torej, kocka je končno padla, vsaj pri meni. Prestopil bom Rubikon, kot nekoč Cezar in zakorakal v gnojnico slovenskega vsakdana.

Čeprav so nam zapovedali, da moramo veterani v svojih združenjih biti nepolitični, nam niso rekli, da ne smemo povzdigniti svojega glasu proti kriminalu in kriminalcem v belih ovratnikih s osladnimi nasmeški na obrazih, ki se vsakodnevno prikazuje pred našimi očmi. Poizkušal se bom držati veteranstva in vsega kar se tukaj dogaja. Pred mesecem je eden od naših veteranskih revežev na vprašanje TV novinarke kaj bi danes storil če bi bil s puško v roki obrnjen proti sovražniku. Ji je kar po domače zabrusil, da bi se z orožjem obrnil v nasprotno smer. Kdor je to slišal in videl si je pač mislil Ta je še zmeraj malo našgan, kot običajno. Pa ni bil. Pijani od sreče niso klošarji s statusnim naslovom, ki preživljajo svojo starost le v večernih urah v toplih kontejnerjih, seveda če imajo srečo, pijani od dobrotljivosti matere domovine tudi niso tisti, ki kot berači posedajo po mrzlih hodnikih podhodov ali pa na dežju za kakšnim vogalom in z našo veteransko kapo v rokah prosjačijo za borni kos bogate družbene pogače. Še manj pa so pijani od tajkunskih daritev, ki so jih prav ti patentirali v naši družbi, ko so izumljali minimalni osebni dohodek, s katerim plačujejo suženjsko delo, ki ne omogoča normalnega preživetja. Pravočasno so se vključili v prave stranke in forume, kje pa za vse ni prostora. Nenavadno je, da člani naše skupnosti, seveda tudi veterani, najbolj obožujejo burkeže, ki veliko obljublajo, se napihujejo koliko bodo dali predvsem upokojujencem, kjer je večina naših veteranov in jih veselo volijo. Na vidiku je nov burkež, ki je v svojih nastopih z obljubami zelo skromen, nas bo morda še bolj žejne kot moralno neoporečni Cerar popeljal v pravljčni svet svojega serpentinskovine. Ljudje, pamet v roke!

Kar nekaj stvari v naši veteranski zakonodaji zelo šepa, kar potrjuje, da nas smatrajo za nekakšne nebodijihtraba, ki jim je že zaradi tujine, potrebno nekaj dati. Prvotne zakonodaje so sicer kar nekaj obljubljale, dale pa so bore malo. Po ZUJFU, so nas oskubili do golega. Pravzaprav so s tem, ko so nam odvzeli tisto bore malo, kar je od obljub ostalo očitno rešili državo. Saj nekaj so vrnili, ostal pa je zakon o veteranih, ki kar poka od pristranskostih in anahronizmih, ki jih vsebuje. Morda beseda o zastareli vsebini zakona, ki bi jo morali že zdavnaj menjati. V zakonu so še vedno zapisani Dobrovoljci ter Borci za severno mejo, ki lahko pod določenimi pogoji dobijo denarna nadomestila. Teh že zdavnaj ni več, so pa ostali, ki kvarijo idilo enakopravnosti in o zaslugah za to državo. Najhujši v zakonu pa je člen, ki nas veterane te naše zadnje vojne, potiska v daleč neenakopraven položaj v primerjavi z borci NOB. Saj jim ne zavidamo kar dobivajo vsa ta leta po letu 45, samo zaradi primerjave jih izpostavljamo.

V zakonu je zapisano, da lahko borci NOB prejmejo od 100% minimalnega osebnega dohodka, do najmanj 80% tega dohodka, pač z ozirom na določene pogoje. Veteran vojne za Slovenijo pa je lahko deležen največ 60 % minimalnega osebnega dohodka. Se vam zdi spoštovani prisotni to normalno? Na to namerno razlikovanje med našimi in onimi drugimi, opozarjam že nekaj let pa je ostalo vse tako, kot je bilo zapisano. Tu smo nemočni in ta država nam očitno ne želi pomagati!

Po 27. letih obstoja te države še vedno ne vemo, kdo je lahko vojni veteran in kdo ne. Zadnji dogodek z gasilcem Mariborske gasilske brigade, potrjuje, kako različna so tolmačenja o možnosti pridobitve statusa vojnega veterana. Na UE

Maribor gasilec, ki je bil prisoten pri gašenju po prvi bitki v Pesnici ni upravičen do tega, njegovi štirje kolegi, ki so bili zraven pa so status dobili. Dva ki stanujeta v Radljah ob Dravi in dva Lenarčana. Morda pomemben podatek, ki potrjuje vse, kar sem povedal. Po triindvajsetih letih je dobil Maribor prvo ulico poimenovano po dogodkih iz leta 1991 in še to z velikimi i težavami, prav tako je bilo s prvim pomnikom. Torej več kot dvajset let po prelomnih dogodkih. Komisija za poimenovanja ulic se je vedno izgovarjala, da ni novih priložnosti za taka poimenovanja. Vsaj tretjina ulic v Mariboru je še vedno poimenovana po dogodkih in tedanjih aktivistih od leta 41 do 45.

Morda še očitek organom zveze, ki v okviru možnosti krojijo politiko do nas veteranov. Očitno se ne zavedajo, da živijo slovenski veterani v različnih regijah, ki se po finančnih zmožnostih med sabo ne morejo primerjati. Socialna slika je silno raznolika in neprimerljiva. Odnos do veteranov v različnih regijah pa je enoten. Smo četrto največje veteransko društvo v državi. Ko pogledamo našo statistiko, skoraj 10 % aktivnih zaprosi za oprostilo plačila članarine, še več pa jih je, ki jim je za to prošnja nerodno. Ti se nam počasi izgubijo, za večno!

Smrtnost veteranov v revnih regijah je mnogo večja, kot v bogatejših. V nekaj prejšnjih letih, smo letno pokopali po 12 naših članov, ki niso dočakali Abrahama. Zveza na svojem portalu propagira obisk apartmajev, ki jih je kupila za svoje člane. Pravico do njih imajo vsi, ki so plačniki, tudi tisti upravičeni do plačila članarine. Pa bi želel povprašati katerega od odgovornih, kako si lahko apartma, do katerega ima teoretično vso pravico, privoščiti veteran, ki se otepa z revščino? Nekoč smo dajali veteranom v stiski po 250, kasneje 210 Evrov, da so si lažje nabavili kurjavo ali kaj drugega. Tega zaradi birokratskih ovir te države, ki nam je izrazito nenaklonjena ni več, ni več klimatskega zdravljenja, nikoli ni bilo zastoj prevozov in posmrtnine, kot je pisalo celo na modri veteranski izkaznici – morda le za nekatere. Žalostna država je to, ko so ji vrednote veteranstva mar le ob določenih prilikah. V primerjavi z državami, tudi v bližnji soseščini smo veterani res pravi nebodijih treba v tej s tajkuni obloženi družbi na sončni strani alp, ki pa je za nas veterane bolj senčna.

Morda še beseda ali dve o SV, torej o instituciji, ki smo jo z uvedbo TO kasneje tudi med vojno vzpostavljali prav mi, njeni veterani. Niso nam po godu dogodki, ki so sledili njeni profesionalizaciji. Vedno manjši budžet je pripeljal do teh dogodkov ko morajo za preživetje vojaki hoditi na popoldansko delo v Avstrijo, ko si zaradi prenizkih dohodkov mlade vojaške družine in čudnega statusa njihovih vojaških članov ne morejo privoščiti kakšnega kredita. Tu gre za mnogo več kot le za očitno siromaštvo pripadnikov SV. Tu gre za njihovo duhovno sposobnost biti vojak države, ki ga potiska v revščino. Floskule o naklonjenosti domovini tudi s praznim želodcem in raztrganimi čevlji, je zdavnaj prerastel plevel socialističnih parol. Vojak da od sebe najprej toliko, kolikor se ga za njegovo delo stimulira in nagradi, vse druge razlage so pravljice za nevedno javnost.. Tudi tu velja zakon ponudbe in povpraševanja, ki je sicer krut je pa naraven. Pri vsej tej zgodbi bo moral globoko poseči po pepelu in se z njim posuti aktualni predsednik države in njegova partija, ki so se v svojem mandatu odločili da morajo vojaki te države braniti njene okope lačni in raztrgani. Denar namenjen vojski je v velikem delu tako ali drugače pristal

tam kjer ne bi smel. Kako naj bo tako izmanipulirani in okradeni vojak vdan takšnim vladam , ki so mu v zadnjih letih ponujale tako tanke skorjice kruha in z njegovim denarjem omogočale bogatenje svojim zvestim botrom, nadstrankarskim tajkunom. Saj nakraden denar ne pozna barve izvora. Prava barva je le pripomoček za doseg cilja.

Veterani zahtevamo, da stvari nujno spremenite na bolje, da na najbolj izpostavljena poveljniška mesta ne kadrujete po svoji podobi, ki na prvi poglede nekaj ponuja, vendar le na prvi pogled, temveč vojaške strokovnjake, da na mesta obrambnih ministrov ne postavljate strankarskih tovarišev, ki so pač trenutno na razpolago in so prave barve ter da SV vzpostavite takšno, da bomo tudi veterani verovali vanjo. Hvala !

Tone Korošec

